

Sentencja

Artykuł 5 ust. 7 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., w związku z jej art. 11 część A ust. 1 lit. b), powinien być interpretowany w ten sposób, że przeznaczenie przez podatnika na potrzeby jego działalności gospodarczej zwolnionej z podatku od wartości dodanej działek gruntów, których jest właścicielem i których przekształcenie zlecił osobie trzeciej, może stanowić przedmiot opodatkowania podatkiem od wartości dodanej, którego podstawą opodatkowania jest suma wartości gruntu obejmującego te działki i kosztów ich przekształcenia, o ile podatnik ten nie zapłacił jeszcze podatku od wartości dodanej związanego z tą wartością i tymi kosztami oraz pod warunkiem że odnośne działki gruntu nie są objęte zwolnieniem przewidzianym w art. 13 część B lit. h) rzeczony dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia) — KGH Belgium NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-351/11) (¹)

(Dług celny — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych lub wywozowych — Zaksięgowanie należności — Szczegółowe zasady)

(2013/C 9/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KGH Belgium NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Wykładnia art. 217 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych lub wywozowych — Zaksięgowanie należności — Szczegółowe zasady

Sentencja

Wykładni art. 217 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r., należy dokonywać w ten sposób, że ponieważ artykuł ten nie określa szczegółowych zasad zaksięgowania w rozumieniu tego przepisu, pozostawia on państwom

członkowskim zadanie ustanowienia szczegółowych zasad zaksięgowania kwot należności celnych wynikających z długu celnego, przy czym państwa te nie mają obowiązku zdefiniowania w swoich przepisach krajowych zasad dokonania tego zaksięgowania, które powinno nastąpić w sposób zapewniający, że właściwe organy celne wpisują dokładną kwotę należności celnych przywozowych lub należności celnych wywozowych, wynikającą z długu celnego, do rejestru lub ewidencjonują ją w inny, równoważny sposób, tak aby umożliwić między innymi, że zaksięgowanie danych kwot jest ustalone w sposób pewny również względem zobowiązanego do zapłaty.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. — Rada Unii Europejskiej przeciwko Nadianie Bombie i Komisji Europejskiej

(Sprawa C-417/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Artykuł 296 TFUE — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia — Prawo do poszanowania własności)

(2013/C 9/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, B. Driessen i E. Dumitriu-Segnana, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Nadiany Bamba (przedstawiciele: początkowo adwokat P. Haïk, następnie adwokat P. Maisonneuve), Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Cujo i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Interwient popierający żądania strony skarżącej: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i E. Ranaivoson, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie T-86/11 Bamba przeciwko Radzie, którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej i rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczyły one Nadiany Bamy — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Naruszenie prawa

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie T-86/11 *Bamba* przeciwko Radzie zostaje uchylony.
- 2) Skarga N. Bamby zostaje oddalona.
- 3) *Nadiany Bamba* pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej zarówno w związku z niniejszym odwołaniem, jak i z postępowaniem w pierwszej instancji.
- 4) Republika Francuska i Komisja ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Lagura Vermögensverwaltung GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Sprawa C-438/11) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych — Uzasadnione oczekiwania — Niemożność weryfikacji prawidłowości świadectwa pochodzenia — Pojęcie „świadectwa wystawionego na podstawie niewłaściwego przedstawienia faktów przez eksportera” — Ciężar dowodu — System ogólnych preferencji taryfowych)

(2013/C 9/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. (Dz.U. L 311, s. 17) — Wywóz towarów z państwa trzeciego do Unii Europejskiej — Weryfikacja następcza dowodu pochodzenia — Niemożność retrospektywnego zweryfikowania prawidłowości treści świadectwa pochodzenia wystawionego przez właściwe władze tego państwa trzeciego — Ochrona ewentualnych uzasadnionych oczekiwań importera

Sentencja

Artykuł 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks

celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że w sytuacji, w której w związku z zaprzestaniem produkcji przez eksportera właściwe organy państwa trzeciego nie są w stanie zbadać w toku weryfikacji następczej, czy świadectwo pochodzenia — „formularz A” — które wydały, opiera się na prawidłowym przedstawieniu faktów przez eksportera, ciężar dowodu, że owo świadectwo zostało wydane na podstawie prawidłowego przedstawienia faktów przez eksportera, spoczywa na osobie odpowiedzialnej za uiszczenie należności celnych.

(¹) Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Bremen — Niemcy) — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Kronen AG przeciwko Samskip GmbH

(Sprawa C-456/11) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuły 32 i 33 — Uznawanie orzeczeń sądowych — Pojęcie „orzeczenie” — Wpływ orzeczenia sądowego na jurysdykcję międzynarodową — Warunki umowne ustalające właściwość sądu)

(2013/C 9/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Kronen AG

Strona pozwana: Samskip GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Bremen — Wykładnia art. 31 i 32 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001 L 12, s. 1) — Uznawanie orzeczeń wydanych w jednym państwie członkowskim — Orzeczenie o charakterze czysto proceduralnym („Prozessurteil”) — Orzeczenie dotyczące wykładni klauzuli jurysdykcyjnej, na podstawie której sąd krajowy uznaje się za niewłaściwy do rozpoznania sprawy, stwierdzając jurysdykcję państwa trzeciego — Zakres uznania